

ГРАДЯНСЬКА

ЖИТОМИРЩИНА

6 БЕРЕЗНЯ 1993 РОКУ

Мелодії з селянської хати

Трапилось мені побувати в селі Будичанах Чуднівського району. Вже коли повертався до автомашини, почув пісню, мелодійну, незбагненну і в той же час — близьку:

За Дунаєм черешовька
Зелененька,
Туди пішла Ганнуся
Молоденька.

Я повернувся і пішов на голос. А там познайомився із керівником фольклорного ансамблю Раїсою Володимирівною Цапун. Вона — викладачка Рівненського інституту культури. Народила дитину, тож доки маляtko не підросте, няньчить його в батьків. А ще, крім того, що створила вже згадуваний ансамбль, записує пісні.

— Наше село дуже співуче, — розповідає жінка, — я люблю його саме за ці гарні, неповторні пісні. Передають їх мені моя бабуся — баба Ганка і тітка Любка, сусіди, інші жителі села. Вони наспівують, а я записую, щоб вони збереглися, жили між нами й радували нас.

Раїса Володимирівна перетонана, що в Будичанах і в будь-якому селі, не піднятий, не вичений багатющий пласт фольклору:

— Я почула багато пісень, яких ніде і в наукових виданнях не зустрічала, — продовжує жінка. — В Будичанах збереглося чимало обрядових пісень, веснянок, яких тут називають пустовими піснями.

Колись, працюючи в полі, люди обов'язково співали. Приступали до зажинок, заводили зажинкової пісні, закінчували жати — була своя пісня. На жаль, ці традиції відмерли. Але Раїсі Володимирівні вдалося записати п'ятнадцять куплетів обжинкової пісні, яка вважалась втраченою. Фольклорний ансамбль «Берегиня» відтворив цю пісню.

Дріє Цапун і про те, аби записані нею пісні були видані окремою книжечкою. Можливо, знайдеться спонсор. Це ж наша історія, наша краса, наша культура... Але Раїса Володимирівна поки що тим щаслива, що будичанські дітлахи співають бабусині пісні.

В. ОСТАПЧУК